

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/200/2016
Identifikačné číslo spisu:	8104134465
Dátum vydania rozhodnutia:	22.06.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Rudolf Čirč
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:8104134465.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci žalobcov 1/ Q. N., bývajúcej v T., Y., 2/ Y. N., bývajúceho v T., T., oboch zastúpených Mgr. Janou Sadloňovou, advokátkou so sídlom v Prešove, Hlavná 14, 3/ Y. N., bývajúceho v T., Q., zastúpeného JUDr. Petrom Čopkom, advokátom so sídlom v Košiciach, Hrnčiarska 5, proti žalovanej Sapex, s. r. o., so sídlom v Prešove, Hlavná 13, zastúpenej JUDr. Luciou Verešpejovou, advokátkou so sídlom v Prešove, Hlavná 133, o vydanie nehnuteľnosti, vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 12C/324/2004, o dovolaní žalobcu 3/ proti rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2Co/64/2013, 2Co/65/2013 zo 14. apríla 2014, takto

rozhodol:

Dovolanie žalobcu 3/ o d m i e t a.

Žalobca 3/ je povinný zaplatiť žalovanej náhradu trov dovolacieho konania, o výške ktorej bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Prešov (ďalej aj „prvoinštančný súd“ alebo „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom č. k. 12C/324/2004-343 zo 6. novembra 2012 zamietol žalobu žalobcov (ako právnych nástupcov pôvodného žalobcu E. N.), ktorou sa domáhali voči žalovanej vydania časti nehnuteľnosti - pozemku. Zároveň vyslovil, že o trovách konania bude rozhodnuté samostatným uznesením.

2. Prvoinštančný súd následne uznesením č. k. 12C/324/2004-361 z 21. januára 2013 rozhodol o priznaní znaleckej odmeny znalcovi Jurajovi Gregovi.

3. Krajský súd v Prešove (ďalej aj „odvolací súd“) zhora označeným rozsudkom na odvolanie žalobcov prvoinštančný rozsudok o zamietnutí žaloby i prvoinštančné uznesenie o znalečnom potvrdil, poukazujúc na vecnú správnosť oboch týchto rozhodnutí.

4. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca 3/ (ďalej aj „dovolateľ“). Navrhol, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania odôvodnil ustanovením § 237 ods. 1 písm. f/ zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny

poriadok (ďalej len „O. s. p.“ alebo „Občiansky súdny poriadok“) a teda odňatím mu možnosti konať pred súdom, ktoré malo spočívať v nesprávnom označení predmetu konania prvoinštančným súdom. Namietal tiež, že odvolací súd nevykonával ním navrhnuté dôkazy a vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania.

5. Žalovaná vo vyjadrení k dovolaniu uviedla, že napadnutý rozsudok považuje za skutkovo aj právne správny a navrhla, aby dovolací súd dovolanie odmietol. Žalobcovia 1/ a 2/ sa vo vyjadrení k dovolaniu s týmto mimoriadnym opravným prostriedkom stotožnili.

6. Dovolanie bolo podané 16. septembra 2014, t. j. za účinnosti O. s. p. v znení neskorších predpisov. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok (zákon č. 160/2015 Z. z., ďalej len „C. s. p.“ alebo „Civilný sporový poriadok“), ktorý v § 470 ods. 1 stanovil, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) však rešpektujúc ústavný princíp právnej istoty a z neho vyplývajúci princíp dôvery v platné právo a princíp legitímneho očakávania, posudzoval splnenie podmienok dovolacieho konania, a teda aj prípustnosť dovolania, podľa právneho stavu existujúceho v čase podania dovolania, teda podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) po zistení, že dovolanie bolo podané včas, na to oprávnenou osobou, po preskúmaní prípustnosti dovolania dospel k záveru, že smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné a preto je potrebné ho odmietnuť.

8. Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

9. V preskúmvanej veci dovolateľ napadol dovoláním rozsudok odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok prvoinštančného súdu. Podmienky prípustnosti dovolania smerujúceho proti rozsudku odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 238 O. s. p.

10. Prípustnosť dovolania v predmetnej veci podľa § 238 O. s. p. neprichádza do úvahy. Nejde totiž o zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu vo veci samej, ani o rozsudok, v ktorom by sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci, pretože dovolací súd v tejto veci ešte nerozhodoval. Rovnako nejde o rozsudok, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, ani o rozsudok, ktorým by bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ktorým by súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4. Prípustnosť dovolania proti výroku rozsudku odvolacieho súdu, ktorým potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie o znalečnom (majúcom povahu uznesenia) bola výslovne vylúčená ustanovením § 239 ods. 3 O. s. p.

11. Ak súdne konanie trpí niektorou z väd vymenovaných v ustanovení § 237 ods. 1 O. s. p., možno dovoláním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, pri ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 238 O. s. p. neprípustné. Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O. s. p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 ods. 1 písm. a/ až g/ O. s. p., dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či nie je daná prípustnosť dovolania v zmysle tohto zákonného ustanovenia, teda či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti byť účastníkom konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad absencie návrhu na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný, prípad odňatia možnosti účastníkovi pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným. Nezistil však existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení.

12. Za nedôvodnú považoval námietku dovolateľa o odňatí mu možnosti konať pred súdom tým, že odvolací súd nevykonával dôkazy, ktoré mu dovolateľ navrhol. Súď totiž nie je viazaný návrhmi účastníkov na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z nich budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu (v tejto súv. por. § 120 ods. 1 O. s. p., resp. i dnešnú úpravu z ustanovení §§ 132 a 185 C. s. p.) a nie účastníkov konania (strán sporu). Postup súdu, ktorý v priebehu konania nevykonával všetky účastníkom navrhované dôkazy alebo vykonával iné dôkazy na zistenie skutkového stavu, nezakladá prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p., lebo týmto postupom súd neodňal účastníkovi možnosť pred súdom konať (tu por. R 37/1993 a R 125/1999). Rovnako tak postup odvolacieho súdu, ktorý rozhodol vo veci bez vytýčenia pojednávania nie je odňatím možnosti konať pred súdom, keďže tento postup je v súlade s § 214 O. s. p.

13. Rovnako z hľadiska prípustnosti dovolania bola právne bezvýznamnou námietka dovolateľa spočívajúca v tom, že prvoinštančný súd v záhlaví svojho rozsudku nesprávne označil predmet konania a že odvolací súd iným označením predmetu konania v skutočnosti zmenil rozhodnutie prvoinštančného súdu. Z obsahu rozhodnutí prvoinštančného i odvolacieho súdu je bez akýchkoľvek pochybností zrejmé čo bolo predmetom konania, a teda čoho sa žalobcovia domáhali. Nesprávne formálne označenie predmetu konania v rozhodnutí prvoinštančného súdu preto nemohlo mať za následok odňatie možnosti žalobcovi 3/ konať pred súdom.

14. So zreteľom na uvedené preto najvyšší súd dovolanie žalobcu 3/ podľa § 447 písm. c/ C. s. p. ako neprípustné odmietol.

15. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 256 ods. 1 C. s. p. (per analogiam) a § 262 ods. 1 C. s. p., keď výsledok dovolacieho konania obdobný jeho zastaveniu zaviniť nesplnením podmienky dovolacieho konania žalobcu 3/. V zmysle § 262 ods. 1 C. s. p. preto rozhodol o nároku na náhradu trov dovolacieho konania tak, že žalobcovi 3/ uložil povinnosť zaplatiť ich náhradu žalovanej s tým, že o výške tejto náhrady bude v zmysle § 262 ods. 2 C. s. p. rozhodnuté súdom prvej inštalácie samostatným uznesením.

16. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.